

EL DIVAN DE L'ALBERT

ALBERT ROCA | @albertrocalara

ENTREVISTA AL PERIODISTA CARLES MIR

"Cada cinema porta un record"

En el moment que la seva mare va trencar aigües en un cinema, la vida de Carles Mir estava lligada al món del cel·luloide. Amb el petit parèntesi de la carrera de Dret –de la qual no ha exercit– durant tota la seva vida ha analitzat diferents pel·lícules. Tot això ho explica en el llibre *Els cinemes de la meua vida. Barcelona 1950-1970*, on parla dels cinemes de Barcelona i també d'Argentona i Sitges, on estiujava i on ve sovint en diferents moments de l'any.

Quin és el primer record cinematogràfic que tens?

A Argentona, amb 4 anys veient *Bambi*.

No et va traumatitzar?

En absolut, ja que ensenya als nens que els pares es moren i que les armes de foc maten.

Néixer, gairebé, en una sala de cinema marca?

Els meus pares eren molt cinèfils, i la meua mare amb nou mesos va anar a veure *El solterón y la menor*. En acabar, va trencar aigües i la van portar a casa, i allà vaig néixer, abans que arribés la llevadora. I és clar que tot això va marcar la meua vida.

Què et porta escriure aquest llibre?

Sempre ho havia tingut present, però faltava el moment i temps. Quan va arribar la pandèmia, on no podia ni anar al cinema, ni trobar-me amb amics ni passejar va ser la circumstància ideal.

Quins records t'emportes dels cinemes?

Cada cinema porta un record, com els que jo tenia a Sitges quan veníem a estiujar durant tres mesos i mig.

Alguna anècdota especial?

Jo tenia dotze anys i recordo que feien *Els atracadors* al Retiro i no

les tenia totes, ja que era menor i no m'acompanyava ningú, però vaig passar el filtre de la taquillera i el porter. Aquí vaig descobrir un cinema que fins aleshores

QÜESTIONARI EXPRES

Un llibre
El llop estepari, d'Herman Hesse,
i *Un món feliç*, d'Aldous Huxley.

Una pel·lícula
2001: *una odissea de l'espai*,
l'he vist divuit vegades i també
m'agrada *Cantant sota la pluja*.

Banda sonora
La d'*El Padrino* i qualsevol de
Nino Rota, en una pel·lícula de
Fellini.

Un personatge de ficció
Superman, Frankenstein o
Dràcula.

Una cançó
Qualsevol de The Beatles

Un record de tardor
Amb 23 anys a París la imatge
de les fulles que anaven calent
i el color taronja passejant pel
Sena.

Un desig-somni
Pujar en un ovni i anar a un altre
planeta.

desconeixia. Un altre record va ser al Prado i amb una edat semblant, on vaig anar a veure Johnny Guitarr, però amb la circumstància que anava amb una novieteta i no vam parar de fer-nos manetes i petons. Res de la pel·lícula, tot i que la vaig veure més endavant.

Com a comentarista, com saps si una pel·lícula és bona?

Als deu minuts es veu l'estil, el tipus de plànols. Allò la defineix encara que després hi hagin pujades i baixades.

Sitges és un bon escenari per als rodatges?

Es roda molt i, darrerament, sèries. És un escenari cinematogràfic ideal, però trobo a faltar una pel·lícula amb un guió relacionat amb alguna llegenda de Sitges i amb

"Trobo a faltar un film amb un guió d'alguna llegenda de Sitges"

escenes rodades al barri antic, a la zona del Cau Ferrat i Palau de Maricel i la platja Sant Sebastià.

Durant molts anys vas fer cobertura del Festival de Cinema de Sitges. Guardes algun record en particular?

I tant que sí, com que el director del Festival, Antoni Rafales, demanava anar d'etiqueta; la gran expectació de l'estrena a Sitges de *L'exorcista*, quan a Espanya estava prohibida, i l'impacte que va tenir la presència d'Anthony Perkins quan va presentar *Psicosis 3* al Retiro. Hi havia milers de persones pendents.

Per què ja no vas al Festival?

Actualment, ja no conec a ningú i hi ha molta sang i fetge, a diferència del que més m'agrada, que és la por gòtica i els vampirs.

Per facobar. Un record cinematogràfic que guardaràs tota la vida.

Quan al Festival de Cinema es va commemorar el 40è aniversari de l'estrena de 2001: *una odissea de l'espai* i van venir la vídua d'Stanley Kubrick i els dos actors protagonistes. En finalitzar la projecció van pujar a l'escenari el Keir Dullea i Gary Lockwood. Veure al Keir amb les seves canes igual que al final del 2001 va ser molt impactant. <

SALUT NATURAL

JOSÉ LUIS GUTIÉRREZ

@espaisalutbarcelonasitges

Remeis florals (XVII)

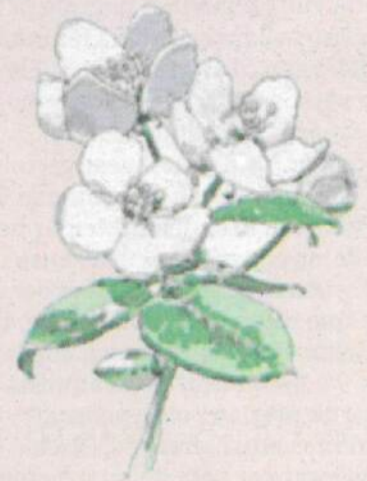
Crap apple

Aquesta flor és molt característica de les persones que tenen baixa autoestima, bé sigui per algun defecte físic o alguna actitud enfront dels altres. Persones que no se senten bé amb elles mateixes o que no s'agraden, fins i tot, encara que no tinguin cap motiu aparent per a això.

Solen tenir una gran necessitat de purificar l'entorn, el seu cos, la seva ment i el que tenen al seu voltant, obsessionant-se amb aspectes com la neteja.

No accepten com són. A vegades està relacionat amb traumes del passat o de la infància, o de relacions afectives que han acabat per infidelitats, per exemple.

Prenent l'elixir obtenen una proporció correcta del que no és tan perfecte o tan pur, i racionalitzen el seu possible trauma acceptant-se a si mateixos.

Xicoira

Aquesta flor es correspon amb un perfil de persona que aparentment t'ho dona tot. Tenen una dedicació cap als altres, però potser sense ser del tot conscient, i amb finalitats de control i possessió.

Tenen una gran necessitat d'estar molt pròxims a les persones estimades especialment, per a sobreprotegir i dirigir.

En nens es manifesta quan volen cridar molt l'atenció i no comparteixen als seus pares amb uns altres.

Aquest perfil en equilibri és fantàstic perquè són éssers que es lliuren als altres sense esperar res a canvi i sense immiscir-se en les necessitats alienes. En prendre l'elixir sorgeix un afecte sincer sense lligams. <

